

s.06

Studietur til Etiopien
Vil du støtte?

s.08

Røg fra 100 præsteboliger
Kaldet fra Folkekirken

s.10

Emerging Church
Tendenser i tiden

→ | DBI har udgivet en folder, som fortæller om de nye uddannelser

Uddannelsen der rykker

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

4-årig bacheloruddannelse

DBIs 4-årige bacheloruddannelse er ideel for kommende sognepræster, missionærer, forkyndere, undervisere og sognemedhjælpere samt for folk, der beskæftiger sig med andet kristent arbejde. Udover de klassiske teologiske fag indeholder studiet på bacheloruddannelsen også fag om kommunikation af evangeliet på tværs af kulturelle grænser samt en række praktiske missionsfag.

1-årig basisuddannelse

Det første år af DBIs bacheloruddannelse kan tages selvstændigt som en teologisk basisuddannelse. Man får eksamensbevis på uddannelsen (Certificate of Higher Education). Uddannelsen egner sig både til dig, som er ung, efterløner eller pensionist og den er et ideelt supplement, hvis du er engageret i formidling af evange-

liet, enten det er i fritiden eller i et fuldtidsarbejde. Både den 1-årige og den 4-årige uddannelse kan tages på deltid, og man kan også tage enkeltfag.

Eva Schmidt, som har taget den 1-årige uddannelse, og som nu er i gang med et lærerstudie, siger: "Jeg

kan mærke, at jeg er klædt godt på til lærerstudiet, ikke mindst, når vi har fag som "Kristendomskundskab, livsoplysning og medborgerskab".

Du kan se DBIs nye folder på www.dbi.edu eller få den tilsendt fra DBI.

Mission gør sårbar

→ | Den 26. maj bliver dørene på DBI slået op for et tre ugers missionærforberedende kursus til den, som gerne vil lære sig selv lidt bedre at kende.

Missionæren bliver ofte fremstillet som en, der ikke påvirkes af kulturmødet, men sådan er virkeligheden ikke.

Af rejsesekretær Andreas Ipsen

I mødet med en fremmed kultur bliver sårbarheden stor, og der er brug for at arbejde med denne problemstilling, før man kaster sig ud i tjenesten som missionær. Derfor tilbyder DBI den 26. maj – 13. juni et missionærforberedende kursus til dig, som skal ud i en tjeneste som missionær i en fremmed kultur. Kristian Mogensen, som selv skal undervise, siger: "Kurset sætter fokus på forhold, der knytter sig til missionærens person og udfordringerne ved at finde sig til rette i en ny kultur og møde fremmede religioner.

Gennem en række emner får deltagerne hjælp til at kende og tage vare på sig selv. De bliver udrustet til at leve i en sammenhæng, der adskiller sig fra det, vi kender i Danmark. Det indebærer blandt andet at knytte bånd, samarbejde

med nye mennesker samt formidle evangeliet ind i deres hverdag."

En upåvirket missionær?

Den kristne kirke har altid stået i forreste række i mødet med fremmede kulturer og religioner. Ofte har man set dette møde portrætteret som et møde, hvor missionæren selvsikkert og næsten overlegent står blandt hedningerne og overrækker dem evangeliet. Missionæren er her aldeles upåvirket af mødet med den fremmede kultur og de anderledes skikke, og han kan overlevere sit budskab uden på nogen måde at udlevere sig selv. Han er bare budbringeren.

Overlevere og udlevere

Sådan er virkeligheden bare ikke, og heldigvis da. For man kan ikke overlevere evangeliet uden også at udlevere noget af sig selv. Man vil altid gøre sig sårbar, når man fortæller andre mennesker om

det, som betyder allermest for en selv. Kan jeg forkynde evangeliet uden at udlevere lidt af mig selv, så tyder det på, at selv samme evangelium ikke har fundet plads i mit eget hjerte. Men hvis Jesus virkelig er det vigtigste i mit liv, så vil jeg blive sårbar, når jeg giver ham videre til andre mennesker. Mission gør sårbar. Det er sandt for dig, som fortæller din nabo eller din kollega om Jesus, men det er mindst lige så sandt for dig, som skal rejse ud til en fremmed kultur for at fortælle om Jesus. Derfor har en missionær brug for at kende sig selv og tage vare på sig selv.

Det missionærforberedende kursus koster 5000 kr. til dækning af undervisning og kursusmaterialer, og tilmelding skal ske senest 1. maj. Læs mere om tilmelding og programmet for kurset på www.dbi.edu under materialer/foldere.

→ | Ni studerende er i gang, og der er plads til flere

Bliv klædt på til fremtiden

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

I slutningen af 2007 blev DBI godkendt af University of Wales til at give en bacheloruddannelse i teologi og tværkulturel mission, og den endelige underskrift er nu sat. Ni bachelorstuderende går allerede på den nye uddannelse – fordelt med fire på første år og fem på andet år.

Til september slår DBI dørene op for et nyt hold. Vi har udgivet en folder, som hedder "Uddannelser på Dansk Bibel-Institut", og den er spredt i flere tusinde eksemplarer rundt i landet. I folderen fortæller vi om DBIs uddannelses tilbud, hvor vi fokuserer på den 1-årige basisuddannelse og den 4-årige bacheloruddannelse. Du kan se folderen på vores hjemmeside eller få den tilsendt fra DBI.

Fire år der rykker

DBIs 4-årige bacheloruddannelse er ideel for kommende sognepræster, missionærer, forkyndere, undervisere og sognemedhjælpere samt for folk, der beskæftiger sig med andet kristent arbejde. Udover de klassiske teologiske fag indeholder studiet på bacheloruddannelsen også fag om kommunikation af evangeliet på tværs af kulturelle grænser samt en række praktiske missionsfag. DBIs bacheloruddannelse kan suppleres med kandidatuddannelsen på Det Teologiske Fakultet (TF) eller med Afrikastudier, Asienstudier, Mellemøststudier, IT-studier m.fl.

Jens Reuss, som går på andet

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Eva, som nu læser til lærer, er rigtig glad for at have taget den 1-årige basisuddannelse.

år af bacheloruddannelsen, siger: "Jeg drømmer om at blive underviser på en bibelskole i udlandet, og jeg synes, at fagene på bacheloruddannelsen er særdeles relevante for en sådan tjeneste".

Ét år for unge og ældre

Det første år af DBIs bacheloruddannelse kan tages selvstændigt som en teologisk basisuddannelse. Man får eksamensbevis på uddannelsen (Certificate of Higher Education). Uddannelsen egner sig både til dig, som er ung, efterløner eller pensionist. Den er et ideelt supplement for dig, der er engageret i formidling af evange-

liet, hvad enten det er i fritiden eller i et fuldtidsarbejde.

Eva Schmidt, som har taget den 1-årige uddannelse, og som nu er i gang med et lærerstudie, siger: "Jeg kan mærke, at jeg er klædt godt på til lærerstudiet, ikke mindst når vi har fag som "Kristendomskundskab, livsoplysning og medborgerskab".

Frist for tilmelding til de to uddannelser er 1. juli. Næste hold starter til september 2008. Bemærk, at der derefter kun starter hold hvert andet år. Læs mere på www.dbi.edu eller kontakt studiekoordinator Nicolai Techow på nt@dbi.edu

økonomi | Vi håber, at flere vil hjælpe os med at uddanne bibeltro præster, missionærer, sekretærer og sognemedhjælpere, som brænder for sagen.

Måske blev du ringet op

Efter en forrygende slutspurt i 2007, hvor vi fik rigtig mange gaver, har vi haft nogle magre måneder med små indtægter. Vores gavebehov er hver måned på 533.217 kr., men i de første tre måneder har vi i alt fået 677.079 kr.. Det er knap det halve af budgettet.

Nogle af DBIs venner sender os faste bidrag året igennem enten gennem gavebrev eller PBS-indbetalinger. Det er vi taknemmelige for, da det giver os en jævn indtægt hele året. Derfor har vi udnævnt 2008 til PBS-år, og vil løbende opfordre vores venner til at indbetale deres gave på PBS. Det giver overblik for dig selv og er en stor hjælp for DBI, så vi ved, at der er faste indtægter hele året igennem.

Sidst i marts måned sendte vi et brev til alle jer, som giver til DBI. I brevet havde vi lagt en blan-

ket, hvorpå man kan tilmelde sig PBS-ordningen. Hvis ikke du har tilmeldt dig, vil vi opfordre dig til at overveje det endnu engang.

I april måned blev nogle af DBIpostens modtagere ringet op og spurgt, om I kunne tænke jer at støtte DBI med et beløb – givet gennem PBS. Denne henvendelse sker ikke til jer, der i forvejen giver gaver til DBI, men er et håb om at udvide flokken. Når mange bærer med, er det overkommeligt at løfte DBIs vision om, at uddanne bibeltro præster, missionærer, sekretærer og sognemedhjælpere, som brænder for at bringe Guds ord ud til mennesker i Danmark og udlandet.

Tak for jeres opbakning, forbøn og gaver indtil nu. Vi har fortsat brug for jer alle.

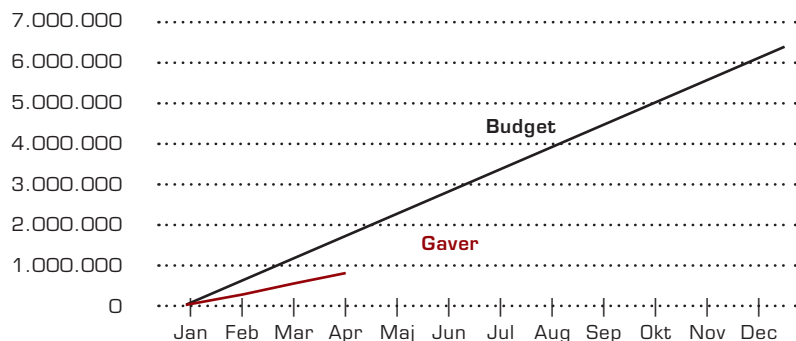
Mange hilsner

Landssekretær Kurt Dalsgaard

Gaveoversigt 2008

Månedsbudget: 533.217 kr. · Indkomne gaver i marts: 216.702 kr.

Bagud i forhold til budget pr. 31. marts: 922.572 kr.

mødekalender

Møder og gudstjenester i maj ved studerende og ansatte. Se hvem, der prædiker hvor, på hjemmesiden under mødeaktiviteter.

Maj

5. Hoptrup IM
6. Jyderup IM, Lyngby IM, Skjern ELU
7. Albertslund IM
- 10.-12. Pinsecamping på Virksund kursuscenter
14. Birkholm Sognehus i Herlev
15. Frederikssund Frimenighed
20. Lyngby IM
22. Betania LMU i Hillerød
27. Hjordkær IMU
29. Tinglev IM
30. Nr. Løgum IM

Husk i forbøn

Bed om/for

- At mange nye må begynde på DBIs bacheloruddannelse til september
- Det missionærforberedende kursus
- De 300 møder og gudstjenester, som DBI medvirker ved i år

Tak for

- De studerende på DBI, som forbereder sig til en tjeneste i Kirken
- DBI-kandidater, som ud fra en tillid til Bibelen virker i en tjeneste i Danmark og udlandet

Jeg elsker min far

→ | At elske er stort og næsten skræmmende.
Jakob Olsen deler en personlig refleksion.

FOTO: STOCK.XCHNG

Af adjunkt Jakob Valdemar Olsen

Min søn på to år er begyndt at bruge ordet elske. Første gang jeg hørte, at han brugte det, sagde han "Jeg elsker min mor". Jeg ved ikke, hvor han fik det fra. Senere hen kom sætningen "Jeg elsker min far". Efterhånden er begrebet blevet udvidet til andre emner, så han også kan sige "Jeg elsker is". Jeg er vant til at bruge ordet om is eller lignende emner, men det ligger mig ikke så let at bruge det om personer. Jeg øver mig derfor i at bruge ordet og tænker også over, hvad jeg egentlig mener med det. Jeg er ikke altid klar over meningen, men er ved at blive glad for øvelsen.

Øvelse i at være menneske

Denne øvelse kan også kaldes opdragelse. Der er mange begivenheder i livet, der gør, at jeg bliver konfronteret med mig selv. En af de begivenheder er min søn på to

år. Han er med til at opdrage mig. Hvordan det går med opdragelsen, ved jeg ikke, men jeg er ret sikker på, at den er gavnlig. Jeg kan ikke sige andet end "Jeg elsker også dig" – og så bagefter tænke over, hvad det egentlig betyder.

Noget, der ligger gemt her, er en særlig form for dannelse. En livets ud-dannelse. En øvelse i at være menneske og have blik for det, der betyder noget. Det blik kan jeg godt miste. Fornemmelsen for hvad der er vigtigt, glider mig af og til af hænde.

Det personlige forhold

Det at fortælle et andet menneske, at jeg elsker det, gør noget ved mig. Jeg ved ikke om alle har det sådan, men sådan har jeg det. Man kan ganske sikkert bruge ordet elske så ofte, at det mister betydning. Dog er det nok ikke den fare, der står mig nærmest. Ordet er med til at lade en personlig

binding komme op til overfladen og styrke et forhold. Det gælder ikke, når jeg taler om is, pandekager eller risengrød. Men ordet kan understrege det personlige forhold til andre mennesker. Det er for mig en påmindelse om, at verden ikke er upersonlig.

Måske var det noget af det samme, Jesus tænkte på, da han spurgte Peter: "Elsker du mig?" Eller det kan være Augustin havde det i tanke, da han skrev: "Hvad er det jeg elsker, når jeg elsker min Gud?" Brorson kan også godt bruge ordet. Jeg har nogle gange svært ved at tage det i munden på samme måde, som Brorson gør, men vil alligevel øve mig:

*Han dog ene er og bliver
den, jeg elsker idelig.
Jesus er det, som jeg giver,
hvad han selv har givet mig;
har dit blod Guds vrede stilt,
o, så før mig, som du vilt!*

Særindsamling til TKM-studenter

→ | Vil du støtte studenterne, så de kan komme på studietur til Etiopien?

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

De studerende ved TKM har udsigt til en spændende og lærerig studietur.

Af rektor Børge Haahr Andersen

Jeg bliver ofte spurgt, hvordan det går med de studenter, der ikke får SU. Mit svar er, at det går godt. Vores netværk i København er så stort, at de fleste har fået en billig bolig og et godt arbejde, og det gør, at deres arbejdsuge ikke er meget forskellig fra andre studerende. Det kan godt være en udfordring at kombinere et fuldtidsstudium med et deltids erhvervsarbejde, og jeg skal ikke udelukke, at én og anden ømmer sig, hvis vækkeuret må stilles lidt tidligt en arbejdsweekend. Men det grundlæggende billede er en fortrøstningsfuld og flittig studenterflok.

Imponeret over gratis undervisning

Vores samarbejdspartner, University of Wales, undrer sig naturligvis over den forskelsbehandling, der er i det danske samfund, sådan at en fagligt anerkendt bacheloruddannelse med et kirkeligt grundlag ikke udløser SU. Men de er samtidig imponeret over, at DBI tilbyder gratis undervisning, for i Storbritannien og de fleste andre steder i verden får studerende ikke SU, men betaler en solid afgift for undervisning og eksamen.

Både studenter og vores bagland har været meget forstående overfor, at vi på DBI ikke har kunnet tage penge fra vores budget og overføre til økonomisk støtte til de

studerende. Men nu har vi tænkt at gøre en enkelt undtagelse.

Spændende studietur

Fra 30. juli-19. august rejser missionslærer Kristian Mogensen sammen med 9 TKM-studenter til Etiopien. Studieturen er en del af deres fireårige TKM-studium, og meningen er, at de skal få et indblik i en ikke-vestlig kultur og en ung og voksende kristen kirke i en helt anden del af verden. Det er med andre ord ikke en ferierejse, men en obligatorisk del af studenternes uddannelse, som skal give dem erfaringer, som nok så mange undervisningstimer i DBI's lokaler ikke kan give.

Da studieturen af forskellige grunde har måttet lægges uden for undervisningssemestret, rammer det samtidig en periode, hvor de normalt holder ferie eller har erhvervsarbejde. Derfor har DBI besluttet at dække 70 % af deres udgifter til rejse og ophold. Resten skal de selv betale. 70 % svarer til cirka 70.000 kr. Vi vil ansøge forskellige fonde om støtte, men vil også appellere til studenternes og DBIs bagland med en opfordring til at støtte dette særlige formål.

Tak til jer, der på den måde vil give vores studenter en konkret og kontant opbakning. Skulle der komme mere end 70.000 kr. ind, vil overskuddet blive brugt til hjælp til bogindkøb og anden relevant støtte til TKM-studenter.

Gaver til dette formål kan indbetales på giro +01< 5215900 mærket "Særindsamling til studieturen"

→ | Centrum for den globale kristendom er ikke længere Nordeuropa og det betyder, at vi må forholde os til de påvirkninger, som kommer fra andre verdensdele.

Udfordringen fra afrikansk kristendom

FOTO: STOCK.XCHNG

Kirken i Afrika vokser hastigt og med denne vækst følger en ændring i kristendommens karakter.

Af cand.theol. René Sølvsten Nissen

I Danmark er vi opvokset i en kultur, der på trods af kristendommens og velfærdsstatens påvirkning efterhånden er kendetegnet ved at være sig selv nærmest og ved at have en vis form for berøringsangst overfor "det fremmede", således at alt fremmed og anderledes devalueres og skubbes i baggrunden. Dette verdensbillede kan også have haft en afsmittende effekt på vores kristendomsopfattelse. Siden reformationen har vi opfattet Nordeuropa som det teologiske centrum for al god og livsnær teologi. Al anden teologi har man derimod haft en vis berøringsangst overfor.

Ændret balance

Situationen i dag er, at vi i Vesten og i Nordeuropa i særdeleshed ikke længere er noget centrum for kristendommen. Vesten er

blevet fravristet dens position som kristendommens centrum og reduceret til kristendommens periferi. For som Philip Jenkins siger i et interview til Kristelig Dagblad i 2006: "Kristendommen er under hastig forvandling. Fremgangen er nærmest eksplosiv i Asien, Afrika og Latinamerika, mens stagnation er det fremtrædende træk især i Europa. Når kristendommen flytter, ændrer den karakter". For Afrikas vedkommende kommer kristendommens eksplosive vækst, men også ændring i karakter, særligt til udtryk i afrikanske pinsebevægelser, hvor fremgangsteologien og et usundt og ubibelsk fokus på dæmoner er meget dominerende.

Denne kirkevækst må vi forholde os til og ikke sidde overhørig, for uanset om vi vil det eller ej, vil vi i højere grad blive konfronteret med den. Allerede på nuværende tidspunkt kan der iagttages en øget tendens til, at pilen på strømmen af missionærer ikke længere

bevæger sig fra nord til syd, men modsat. I Danmark er vi allerede blevet bekendt med Charles Ndifon, som op til flere gange har medvirket ved større arrangementer.

Påvirkning i Danmark

Ligesom datidens missionærer fik indflydelse på den lokale kultur, vil disse "evangelister" også få indflydelse på vores kultur. Et eksempel herfor finder vi allerede med bevægelsen Evangelist, der for mig at se finder inspiration fra en afrikansk pinsekristendom. Denne påvirkning vil i takt med globaliseringen øges de kommende år, hvilket vi bliver nødt til at reagere på. Vi bør dog ikke som strudsen stikke hovedet i busken og lade, som om intet er hændt. I stedet bør vi undersøge impulserne fra syd og her særligt den afrikanske pinsekristendom i lyset af både bibel og bekendelse og på dette grundlag foretage vores vurdering.

Røgen fra 100 præsteboliger

→ | Der er præstemangel på vej og derfor ekstra god grund til at overveje en uddannelse til præst i Folkekirken.

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af rektor Børge Haahr Andersen

Som studerende kan et præstearbejde godt tage sig speget og uoverskueligt ud. Folkekirken er i læremæssig krise, kirkegangen er vigende og gudstjenesten virker tung og uvedkommende for unge. I de kirkelige organisationer og i DBIs kaffestue diskuteres ofte de overordnede problemer ved

at virke som præst i Folkekirken. Denne principielle debat er vigtig og nødvendig. Men den må suppleres med andre vinkler, eftersom kirkens Herre ikke blot har befalet os at reflektere over kirkelige spørgsmål, men at gå ud og formidle evangeliet.

Set på sogneniveau

I efteråret 2007 havde jeg en studiekreds om det praktiske

præstearbejde med 11 deltagere. Hovedparten var teologiske studenter i sidste halvdel af studiet. Et par stykker var færdige kandidater. Her i foråret følger jeg op med fire dobbelttimer om præsten som evangelist, hvor jeg har inviteret 4 erfarne præster til at medvirke. Målet er slet og ret, at det, som ser meget kompliceret ud fra studentervinkel, bliver anderledes nærværende, meningsfuldt og

overskueligt, når det omsættes til konkret hverdag. Lad mig nævne nogle eksempler.

a) Friheden til at virke efter sin overbevisning

I mødet med menighedsråd, provster, biskopper og ministerium kan en ansøger til et embede indimellem møde et voldsomt krav om at indrette sig efter den folkekirkelige hovedstrøm. Sagt forenklet og provokerende kan det lyde, som om man skal forpligte sig i forhold til folkekirkens bredde og forholde sig afslappet til folkekirkens grundlag. På sagneniveau vil man også møde dette pres. Men ikke som det, der fylder noget i præstens hverdag. Det gør derimod friheden til at virke efter egen overbevisning og de mange muligheder i præstens arbejdsuge.

I praksis er der fuld frihed til at arbejde med søndagens tekster og formidle det ud fra ens personlige overbevisning. Selv lejlighedskirkegængere vil forvente en tekstnær og livsnær prædiken. Og de fleste præster oplever, at de på kirkebænken har en stor eller lille trofast flok, som støtter med trofast forbøn.

b) Mødet med mennesker

Nogle mennesketyper er så uadvendte, at de ikke kan foretage en togrejse uden at få nye venner. Sådan har jeg aldrig haft det. Jeg elsker at træffe mennesker, lytte til deres tanker og livshistorie og blive klogere på den sære race, jeg er en del af. Men jeg er ikke selv god til at være opsøgende.

Det viste sig ikke at være noget problem i mit præstearbejde. At være præst er at have et arbejde, hvor man bliver inviteret ind i menneskers hjem og livshistorie og indimellem meget personlige glæder og sorger. Når ugen var omme, kunne jeg være øm i hånden af flere hundreder håndtryk i ugens løb i forbindelse med møder, begravelser og gudstjenester, og sind og tanker kunne være fyldt af menneskers sorger, glæder og livsskæbner.

Den fortrolighed, som en præst møder, har været min platform til at formidle det, som i Ny Testamentet kaldes *det levende håb*. Hvad det har betydet for det enkelte menneske, skal evigheden jo afsløre. Men for mig har det været både svært, glædeligt og udfordrende, og jeg har ofte sagt til mig selv: Det er jo det, du ønskede at bruge dit liv på.

c) Alsidigheden

I starten var det ved at tage pusten fra mig. Plejehjemsgudstjenester, familiegudstjenester, dåbssamtaler, konfirmander, begravelser, sygebesøg, evangelisering, bibelundervisning, diakoni, skriverier til kirkebladet, underholdning efter kaffen.

Men også det er en udfordring. Alle andre dele af samfundet specialiseres. Som præst får man lov til at være det, der hedder en generalist, én, der skal kunne lidt af det hele. Det er jo tilladt at uddelegere og inden for visse rammer at rendyrke de områder, som man har som sin styrke. Hvis

ikke jeg var blevet tvunget til det, havde jeg aldrig haft frimodighed til at holde børnehavgudstjeneste og lignende. I dag elsker jeg det, og er lejlighedsvis søndagsskolelærer for ikke at få for mange abstinenser.

Røgen fra 100 præsteboliger

I sin tid så den berømte pionermissionær, Livingstone, fra et bjerg ud over et skovområde og så røgen fra 1000'er af landsbyer. Rygtet om, at det indre Afrika var befolket med utallige stammer, der aldrig havde hørt om Jesus, blev anledning til en stor missionsvækelse i Europa.

De næste ti år er der en talstærk generation af præster, som går på pension. Heriblandt pionergenerationen fra DBI og MF. Der tales om præstemangel. Og ikke mindst findes der bibeltro kristne i menighedsråd og på kirkebænke, som efterlyser en ny generation af præster, der har tillid til Bibelen, glæde over evangeliet og kærlighed til mennesker.

Der er ikke malariamyg i præsteboligen. Højst skimmelsvamp. Der er ikke kannibaler i sognet. Højst kritikere. Der ligger ikke løver på lur. Højst journalister. Der er ikke tropisk klima. Højst en varm præstekjole.

Der er brug for mindst 100 nye præster fra DBI og MF de næste ti år. Da ydre mission og de kirkelige organisationer har brug for lige så mange, er der slet og ret brug for, at en talstærk gruppe unge mennesker ser røgen fra 100 præsteboliger og melder sig som studerende.

Emerging Church-bevægelsen – hvad er det?

→ | Der er sket en ændring i den måde mange kristne tænker kirke og teologi, og vigtigt for denne ændring er fænomenet Emerging Church.

Af lektor Jens Bruun Kofoed

På DBI har vi gennem de seneste årtier oplevet en ændring i både diskussionsmiljø og opgaveskrivning. Der bliver ikke skrevet nær så mange opgaver om reformatisk teologi som tidligere. Og diskussionerne i kaffestuen og på studentermøderne er ikke længere så domineret af systematisk-teologiske problemstillinger, som det tidligere var tilfældet. Til gengæld er ekklesiologiske og missionale problemstillinger kommet til at fylde mere.

I min menighed er der også sket mærkbare forandringer. I løbet af de sidste par år har vi i stigende grad oplevet at snakke forbi hinanden, når vi som menighedsledelse har diskuteret kirkens vision og strategi med forskellige ildsjæle i menigheden. Udtryk som *bibeltroskab*, *korsteologi*, *prædikenens dårskab* og endog *søgervenlighed* er hos mange blevet erstattet med udtryk som *autentisk forkyndelse*, *discipelskab*, *kristenlivet som vandring*, *kirken som realisering af gudsriget*, *frelsen som heling og helbredelse*, *at dele liv med hinanden* osv. Vi har til en vis grad mistet det fælles sprog, som prægede kirken for bare 5 år siden.

Derhjemme er vores børn kommet i teenagealderen, og vil i de kommende år skulle finde sig til rette i et kirkeligt landskab, der ser helt anderledes ud end det, jeg selv voksede op i.

Nu kan man altid diskutere, hvor repræsentative disse oplevelser er.

Men selvom der er forskel på Hvidovre og Hvide Sande, så tyder alt på, at de er den "kristne" udgave af de langt mere dybtgående ændringer i virkelighedsforståelse og åndsliv, som tidshistorikere betegner som overgangen fra *modernismen* til *senmodernisme* eller *postmodernisme*. Og fordi sådanne ændringer altid har et element af sund *reaktion* og nødvendig *korreaktion* til det forladte paradigme i sig, så svigter kirken sin mission, hvis den forbliver *reaktionær* og udelukkende går i defensiven og råber "ulven kommer, ulven kommer" om disse nye tendenser.

Hvis ikke svigter vi kirkens mission til den postmoderne virkelighed, så stækker vi kirkens missionale svingfjer i en sådan grad, at vi står i overhængende fare for at blive os selv nok.

Netværket Emerging Church

Eftersom emerging church-bevægelsen (ECB) er et *netværk* og ikke en vedtægtsreguleret eller på anden måde fikseret kirke eller organisation, er det en nærmest umulig opgave at give en udtømmende beskrivelse af netværket. ECB opstod i USA, men har i løbet af det seneste årti bredt sig til resten af den vestlige verden, og tegnes derfor ikke bare af Brian McLaren, Tony Jones eller koryfæer i netværket, men af alle, som er enige om, at der i postmoderniteten er brug for at

Brian McLaren er en af de mest fremtrædende ledere i Emerging Church-bevægelsen.

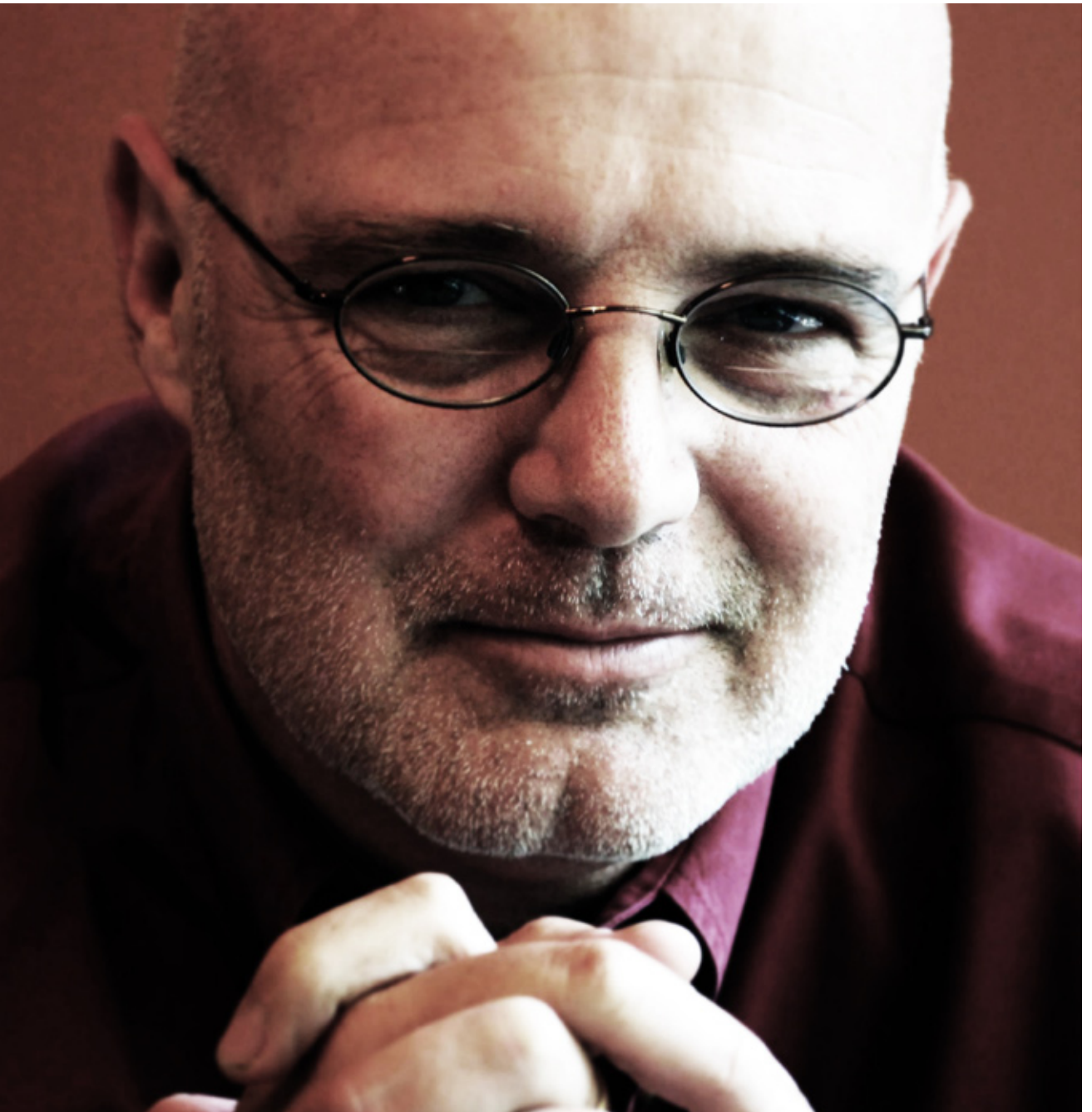

FOTO: BRIANMCLAREN.NET

være kirke på en ny måde. Det er først og fremmest en *samtale* om at være kirke i en ny tid. Deraf navnet *emerging*, som betyder noget, der er ved at opstå eller bryde frem.

Som det gælder alle andre reaktionsfænomener, er også ECB karakteriseret ved at reagere *imod* noget for i stedet at foreslå noget andet. I det følgende vil jeg pege på tre områder, som jeg selv har oplevet som gennemgående træk i netværkets analyse af de udfordringer, som kirken står overfor.

1. Videnssituationen

Det postmoderne menneske er præget af en træthed overfor store fortællinger, færdige svar og teoretisk systemtænkning og en tørst efter små, overskuelige, livsnære, autentiske og foreløbige fortællinger, som tager hensyn til ønsket om at være undervejs og som kan kombineres efter behov.

2. Kirkesituationen

Kirken har mistet sin privilegerede position som institutionel eller statskirkelig repræsentant for kristendommen og er blevet marginaliseret til at indtage en plads i samfundet på linie med andre organisationer.

3. Forkyndelsen

Det postmoderne menneske oplever i stigende grad begreberne 'synd' (forstået som en forbrydelse mod Gud) og 'forsoning' som irrelevante. Ikke fordi begreberne er uforståelige som sådan, men fordi Gud opleves som mere og mere betydningsløs i forhold til livet her og nu.

Kommentarer

Der kan ikke herske nogen tvivl om, at der er en træthed overfor færdige svar og teoretisk systemtænkning, og en tørst efter små, overskuelige, livsnære, autentiske og foreløbige fortællinger, som tager hensyn til ønsket om at være undervejs og som kan kombineres

”

Vi har til en vis grad mistet det fælles sprog, som prægede kirken for bare 5 år siden.

efter behov. Vejen frem er imidlertid ikke, at vi skal udrydde den autoritære forkyndelse, for den er jo bibelsk! Nej, pointen er, at kirken i moderniteten i ringe grad har haft øje for andre typer bibelsk forkyndelse. *Tålmodig, relationel og livsnær* forkyndelse, som i højere grad giver tid til at være undervejs, som lukker tilhøreren ind i forkynderens egne rejseoplevelser, som ikke kun henvender sig til hjernen men også til hjertet, til intellektet såvel som til kroppen. På samme måde som det doktrinære miljø var et vilkår for kirkens mission i moderniteten, bliver vi nødt til at tage alvorligt, at det nu er anderledes. Men netop fordi jeg selv er et barn af moderniteten, er det en stor udfordring for mig at gå den ekstra missionale mil med dem, som jeg er kirke for. Og her må jeg bare sige, at jeg allerede har lært meget og har meget mere at lære på både det teoretiske og

helt praktiske plan af teologer, præster og ledere med tilknytning til ECB. Samtidig er det imidlertid også her, jeg ser den største fare. For hvordan skaber vi plads til menneskers behov for at være undervejs og for foreløbige svar *uden at gå på kompromis* med den vished, som evangeliet dybest set

sigter imod og forkynder? Eller udtrykt på en anden måde: Hvordan giver vi plads til det postmoderne menneskes skeptiske indstilling til sandheden og behov for foreløbighed *indenfor* rammerne af Bibels sandhedsbegreb og syn på sig selv? Skræmmescenariet er så absolut til at få øje på, hvis Bibelen ikke længere får lov til at give tilstrækkelig klar vejledning i etiske spørgsmål, eller hvis søgende mennesker fastholdes i deres søgen uden at nå frem til frelsesvished. Jeg har ingen grund til at tro, at hverken McLaren, Pagitt eller andre ledere i netværket ønsker dette. Men et åbent svar eller et ikke-svar er også et svar, og derfor må vi forankre det syn for den ekstra missionale mil, som vi finder i ECB, i den virkelighedsforståelse, som Gud selv har åbenbaret, ikke i det postmoderne menneskes virkelighedsforståelse. Altså gøre det ene og ikke undlade det andet.

Forkyndelsen

Vi har allerede været en del inde på teologi, men har endnu til gode at kommentere den diskussion om forsoningen, som har vakt de måske stærkeste følelser i debatten. Centralt i diskussionen har stået en række udtalelser fra begge sider af Atlanten, nemlig fra Brian McLaren i USA og den evangelikale *kändis* Steve Chalke i England.

Begge sætter spørgsmålstejn ved, om Jesu død på korset skal forstås som en stedfortrædende betaling til Gud for menneskets skyld.

Det, som McLaren og Chalke især vender sig imod, er tanken om en hævnerrig Gud, der på grund af sit væsen må straffe eller gengælde synden i form af den pinefulde korsdød, som Jesus måtte lide.

I *The Lost Message of Jesus*, som Chalke i 2003 udgav sammen med Alan Mann, anføres det f.eks., at det ville være inkonsistent af Gud på den ene side at formane os til ikke at være vrede eller hævnerrige overfor hinanden samtidig med, at han brænder af vrede overfor synd og syndere. Og efter som kernen i evangeliet er Guds kærlighed og tilgivelse, må den logiske slutning derfor være, at Gud praktiserer, hvad han forkyn-der, og at Jesu stedfortrædende gerning derfor ikke kan have bestået i, at han blev ramt af Guds vrede. Både McLaren, Chalke og Mann går så vidt som til at kalde denne tanke om Guds vrede, der rammer Jesus, for 'kosmisk barne-mishandling' og hælder i stedet til en forståelse af Jesu rolle i forsoningen som 'Christus Victor', der

fokuserer på Jesus som sejrherre over synden, døden og Djævelen. En tolkning af forsoningen, som har fået D. A. Carson og andre til i sjældent stærke vendinger at kritisere McLaren og Chalke for at have forladt evangeliet.

Det, som jeg synes er vigtigt i denne sammenhæng og som ofte bliver overset på grund af den kraftige og i øvrigt aldeles bibelsk berettigede reaktion mod McLaren, Chalke, Mann og andres udtalelser om forsoningen, er, at Biblen beskriver forsoningen med forskellige billeder eller på forskellige måder, og at det måske ikke lige er Paulus' retssals-tilgang, som er den mest oplagte at starte med, når man skal forkynde om det for det postmoderne menneske.

”

Vejen frem er imidlertid ikke, at vi skal udrydde den autoritære forkyndelse, for den er jo bibelsk!

Skal alle kirker forholde sig til postmodernismen og emerging church?

Ja og nej! På den ene side er der store forskelle på, hvor postmoderne folk er. Der er helt sikkert mange tidslommer rundt omkring i Danmark, hvor disse tendenser mærkes meget lidt. Derfor kan det nogle steder give god mening at fortsætte med at være kirke, som man plejer. Et andet forhold, som gør situationen broget, er

desuden, at vi jo aldrig møder postmodernismen i ufortyndet form. Den vil altid være blandet op med andet, og det er heller ikke usandsynligt, at der vil komme en modreaktion, som fører noget helt tredje med sig. Men man ser også TV i Harbøre, og der er også forbindelse til internettet i Klemensker. Vi lever i den globale landsby og påvirkes alle af disse tendenser, hvor fortyndede eller ufortyndede de end måtte være, og derfor er det nødvendigt, at vi forholder os til det og bliver pro-aktive i stedet for at blive hængende i en reaktionær holdning til tendenserne. Og i grunden er vi jo privilegerede, for vi behøver dybest set bare at gribe tilbage i egen tradition. Vi er ikke bare *ecclesia reformata* – en

reformeret kirke – men bør også være *semper reformanda* – under stadig reformation.

Denne artikel er et sammendrag af en længere artikel i Ichthys 3 (2007) 39-63, hvor detaljer, uddybninger og referencer kan findes.

Havde Jesus guddommelige egenskaber?

→ | Olav Valen-Sendstad fik stor betydning, da DBI skulle formulere sit teologiske grundlag.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

I hvor høj grad aflagde Jesus sin guddommelighed, da han blev menneske og gik her på jorden? I Filipperbrevet står der, at Jesus gav afkald på at være lige med Gud, og "tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig". Hvad det betød for Jesu guddommelighed, mens han gik på denne jord, har været diskuteret heftigt blandt teologer.

For en del år siden blev Olav Valen-Sendstads bog "Ordet som aldrig kan dø" oversat til dansk, og i bogen retter han heftige angreb mod professor ved Menighedsfakultetet i Oslo, Ole Hallesby, fordi Valen-Sendstad mener, at Ole Hal-

FORÅRSREJSER

Israel - 60 års jubilæumstur	2.5, 10 dage
Armenien HURTIG TILMELDING!	14.5, 12 dage
I Luthers fodspor	19.5, 6 dage
Sverige - Gotland & Øland	30.5, 6 dage
Israel - klassisk mini rundrejse	8.6, 8 dage
Sverige - Lina Sandell	16.6, 5 dage
Norge - Atlanterhavsvejen	17.6, 8 dage
Frankrig - De franske Alper	26.6, 9 dage
Nordkap m. Lofoten	27.6, 14 dage
Østrig UNO!	4.7, 10 dage

Yderligere information, kontakt:
75 92 20 22 • fxr@felixrejser.dk

lesby gik for langt i sit syn på, at Jesus aflagde sine guddommelige egenskaber.

Ved en gæsteforelæsning på DBI

onsdag den 14. maj klokken 13 til 15 vil førsteamanuensis Arne Teigen fra Fjellhaug misjonshøgskole i Oslo holde forelæsning under overskriften "Olav Valen-Sendstads betydning dengang og nu". Forelæsningen er åben for alle.

Som nævnt har Olav Valen-Sendstad skrevet bogen "Ordet som aldrig kan dø", som mange i DBIs bagland har læst. I bogen behandler han blandt andet emner som "Skriftsyn og Kristussyn" og "Forholdet mellem teologi og filosofi". Olav Valen-Sendstads undervisning om disse ting kom til at betyde meget for DBI, da vi for 35 år siden skulle formulere vort teologiske grundlag.

DBIposten

Redaktion

Landsekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
 Rejsesekret. Andreas Ipsen, red.sekr.
 Stud.theol. Morten Koch Møller
 Stud.theol. Martin Haahr Olsen
 Stud.theol. Mette Stidsen
 Stud.theol. Thomas Søvnald

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
 DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk Morsø Folkeblad
 ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1.
 1360 København K

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
 Fax: 33136989
 Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
www.tkm-uddannelsen.dk
 Giro 5 21 59 00
 Studentertelefon: 33138040

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordinator Nicolai Techow

Arv & Testamente

En støtte til bibeltro forkyndelse

Testamenterer du et beløb til DBI, medvirker du til, at vi forsat kan uddanne bibeltro præster, missionærer og forkyndere. En arv til DBI går ubeskåret til dette formål.

Vi yder gratis juridisk bistand ved oprettelse af testamente, hvori DBI er betænkt.

Tak om du vil huske DBI, når du laver testamente.

192 sider – kr. 228,-

Gør som Gud – bliv menneske

Stefan Gustavsson

Et nuanceret opgør med verdensfjern og livsfornægtende kristendom.

Udforsker Bibelens store grundtema: Verden er Guds, og frelsen er en genoprettelse af skaberværket - ikke en befrielse fra det!

Sand åndelighed med et ægte menneskeligt ansigt.

184 sider – kr. 148,-

Den bedrageriske dronning

Klumme 1994-2007

Jens Ole Christensen

"Veloplagte, aktuelle og vedkommende tekster, som insisterer på at tage både den nutidige virkelighed og den bibelske sandhed alvorligt, så de mødes og fastholdes i et og samme billede. Et godt bidrag til kristen tænkning i mødet med tidens udfordringer."

Henrik Nymann Eriksen,
højskoleforstander

Telefon 4820 7690
logosmedia@dlim.dk
www.logosmedia.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Regeringen er dyr

aktuel kommentar | Den nuværende regering har været et dyrt bekendtskab for DBI.

Af Landssekretær Kurt Dalsgaard

Den nuværende regering siger, at de frivillige og humanitære organisationer er vigtige for det danske samfund. I praksis presser regeringen DBI både arbejdsmæssigt og økonomisk.

Ingen SU

I 2004 besluttede SU-styrelsen, at TKM-studerende ikke længere kan få SU. Repræsentanter for DBI har haft møder med både styrelsen og de relevante ministerier og påpeget det urimelige i afgørelsen. Modsat vore nabolande mener man her, at når en uddannelsesinstitution tilslutter sig en kristen bekendelse, kan dens forskning ikke være videnskabelig. Denne påstand har DBI og mange andre tilbagevist. Alligevel vælger Danmark at gå enegang på dette område.

Portostøtte

Det næste økonomiske angreb var, da regeringen fjernede

portostøtten til bladene. Efter et stærkt pres fra ISOBRO oprettede man en fond, som vi kan søge en vis kompensation fra, men den seneste portoforhøjelse har mig bekendt ikke betydet større tilskud fra puljen.

Cpr-numre

Fra 2008 er det blevet pålagt organisationerne at indberette folks gaver til SKAT, hvis de skal kunne trækkes fra på selvangivelsen. Det stiller tekniske krav til vores databasesystem, og det koster masser af arbejdstimer, når vi skal indsamle og indtaste personnumre på 1900 personer og holde dem ajourført. Som kompensation har DBI fået 44.000 kroner, men dette beløb opvejer ikke det åg, som regeringen også her har lagt på vore skuldre.

Dér røg 85.000 kroner

Den sidste øretæve fik vi så ved finansforliget i februar, hvor regeringen med et pennestrøg fratog os de 85.000 kroner, som

vi de sidste 15 år har fået fra den såkaldte kompensationspulje. Langt inde i et budgetår mister vi et stort beløb – penge, som kun kan skaffes ved at bede vore venner om endnu flere gaver.

Lidt positivt

I 2007 blev det muligt at få refusion for moms på vore indkøb, men ordningen var lavet sådan, at mange organisationer ikke fik noget ud af det, mens andre fik ganske store beløb. DBI så ikke en krone! Nu ser det imidlertid ud til, at det er lykkedes ISOBRO at komme igennem med en forbedring, som kan give os en vis kompensation for vores moms-udgifter.

Det eneste positive, regeringen har gjort for organisationer som DBI, er, at man for finansloven 2007 forhøjede beløbet på gaver, som giverne kan få fradrag for. Det opvejer dog ikke de økonomiske øretæver og arbejdsmæssige byrder, som den nuværende regering overdænger os med.

Når Gud har talt om en given sag, er det sidste ord sagt og sagen dermed afgjort.

N.O. Vigilius